

staas, hvad Hensigten med det er, og naar den Betydning fra vor Side og fra de andre Ordføreres Side er lagt i Overenskomsten, at det skal være et Fløjfort, der har den Opgave, jeg har nævnt, saa gad jeg se den Forsvarsminister, der skulde kunne komme udenom det. Jeg gad se den Forsvarsminister, der i den kommende Tid vilde bygge det anderledes. Det vilde man protestere imod her i Salen ikke alene fra min Side, men fra alle andre her i Salen, der have parlamentarisk Sans. Det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) vilde ogsaa være med, han vilde for Resten være med, hvordan det end bygges deroppe, for saa vidt det samme Forhold mellem Partierne bestod, naar dette Fort skal bygges, som Tilfældet er i Øjeblikket, thi saa tror jeg nok, det vilde blive saadan, at hvad man end byggede deroppe, vilde det ærede Medlem finde, at det kunde bringes i nogen Lighed med General Kühnells Plan eller overhovedet med den bestaaende Landbefæstning.

Det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (H. L. Møller) er ikke til Stede. Jeg kunde ønske at gøre et Par Bemærkninger om Musikken, men da jeg særlig vilde rette mine Bemærkninger til ham, skal jeg indskrænke mig til en enkelt Udtalelse. Vi fra vor Side ere i Virkeligheden ikke glade ved at skulle opgive Musikken; vi kunne godt forstaa, at man arbejder for at undgaa dette og for at beholde Musikken i hvert Fald i noget Omfang. Men jeg vil sige til de Herrer, som nære et stærkere Ønske derom end jeg, at der jo gives et Middel til at faa den bevaret, det Middel, at de paavise et andet Sted i Forsvarsordningen, hvor man kan undvære det Beløb, som er nødvendigt for at bevare Musikken. Denne Vej er maaske fremkommelig, men jeg er ikke sikker paa, at det vil faa de sagkyndiges Tilslutning, thi det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (V. H. O. Madsen) udtalte jo i Gaar, at han vilde foretrække, at man bevilgede et lignende Beløb til yderligere Forstærkning og Forbedring af Forsvaret, og jeg kan for Resten nok forstaa det Standpunkt, thi i hvorvel det kan være meget rart at bevare Musikken i Hæren, er det dog neppe saadan, at vort Forsvar i nogen nævneværdig Grad styrkes derved.

Endelig er der et Forhold til, som jeg gerne vil omtale, nemlig det, som er knyttet til Underændringsforslag under Nr. 120, som gaar ud paa, at 2det og 3die Artilleriregiment for Fremtiden skulle uddannes i

Fæstningen. Jeg er selvfølgelig ganske enig med den højtærede Forsvarsminister i, at man ikke kan bygge videre paa Fæstningen. Den Sag maa vi holde ren. Men i denne Forbindelse vil jeg nævne et Forhold, som eksisterer, da der her er Anledning til det. Rekrutterne til disse to Regimenter uddannes jo her i København og kaseres her, men i Sommertiden maa de for at faa den nødvendige Uddannelse som Fæstningsartillerister føres ud paa forskellige Steder i Fæstningsterrainet, og der indkvarteres de i nogle Barakker og Telte paa en saadan Maade, at der, vist med nogen Grund, klages derover af dem, som have ligget derude. Det er disse Klager, jeg gerne vilde nævne. Vi ere jo nu i det hele taget komme ind paa at gøre Forholdene saa tiltalende og saa lette som muligt for vore Soldater, naar de ligge til Tjeneste herinde. Det kan være, at der bliver fordret, at man stiller disse Soldater noget heldigere med Hensyn til Indkvarteringsforholdene derude, det kan være, det bliver nødvendigt at foretage noget der for en kommende Minister. Men jeg peger paa det her, at deri behøver der ikke at ligge nogen som helst Tilbygning til eller fortsat Forbedring af Københavns Landbefæstning.

Jeg skal saa for øvrigt ikke komme ind paa alle de mange Forhold, som have været omtalte i de foregaaende Dages Diskussion og for Resten ogsaa i Dag af det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgkreds (Rode). Jeg skal ikke komme ind paa Folketoget og dets Resultater herinde eller alle de Udtalelser, som ere satte i Forbindelse hermed. Jeg skal heller ikke komme ind paa at undersøge Rigsretsanklagen og Folketingets og specielt min Stilling dertil. Men jeg vil dog gøre den lille Bemærkning, at jeg tror ikke, at man her i Folketinget vilde vedtage en Rigsretsanklage mod den nuværende Forsvarsminister og mod den tidligere Indenrigsminister. Jeg tror ikke en Gang, man for Alvor vilde fremsætte et Forslag derom. Jeg tror heller ikke, jeg vilde kunne følge det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger), naar han i Gaar antydede, at det maaske vilde blive nødvendigt at sætte Alberti under Rigsretsanklage. Det kan være, det bliver det. Jeg skal heller ikke sige, at jeg under alle Omstændigheder vil modsætte mig det. Men det er mig i den Grad utiltalende, at man skulde vise den Mand den Ære, og der er jeg ikke uenig med det ærede Medlem fra Frederiksberg; hvis han vil